

Günümüzde de zaaf ve korkular kullanılmıyor mu?



Çağın zaaflarını, Deccalizmi/Süfyanizmi, bunların şubeleri olan “ıfsat, zındıka, dinsizlik, ahlâksızlık komitelerini” okuyan Bediüzzaman, şu ikazı yapar:

Dindarların ve bilhassa Nur Talebelerinin işine sekte ve hizmetine fütur vermek için öyle desiselerle hizmet-i Kur’âniyeden alıkoyuyorlar ki, haberleri olmadan bir kısmına fazla iş buluyorlar, tâ ki hizmet-i Kur’âniyeye vakit bulmasın. Bir kısmına da dünyanın cazibedar şeylerini gösteriyorlar ki, hevesi uyanıp, hizmete karşı bir gaflet gelsin.¹

Başta Peygamberime (asm), reislik (makam), mal, kadın teklif ettiler. Sonra gelen sahabilere, müceddidlere, müçtehitlere, âlimlere de teklif ettiler...

Birçoğumuzun bildiği gibi, şeyh ve hocalara teklif edilen dünyanın cazibedar şeylerin kat katını Bediüzzaman’a teklif ederler: 300 lira (210 bin lira civarında) maaşı, Halim Paşa Köşkü, Şeyh Sunûsî yerine umûmî vaizliği, Milletvekilliği karşılığında birlikte çalışma... Tekliflerini elinin tersiyle iter, reddeder...²

Aynı zihniyet, hocalar, şeyhlere, Nur Talebelerine teklif etmeye devam etmiyor; dünyanın cazibedar şeylerini göstermiyor mu; takip etmiyor mu? Yoksa tevbe-i nasuh mu ettiler?

İnsanların zaafıları kullanıldığı gibi, korku damarı da işletiliyor, işletilmeye devam ediliyor mu?

Deşifrelerini Bediüzzaman'dan dinleyelim: "Ehl-i dünya desiseleriyle, casuslarıyla, elleri bağlı, zayıf ve hasta bir tek adama ordularıyla taarruz ediyor³ da, bugün etmiyorlar mı?

"Ehl-i dünya desiseleriyle, casuslarıyla ona hücum"⁴ etti de, bugün etmiyorlar mı?

"Habbeyi kubbe yapan ve yanlış mânâ veren casus, dinleyenler."⁵ bugün de tele-kulaklarla dinlemiyor mu? Bir zaman, "casusluktan başka hiçbir memur bana uğramadı"⁶ diyen Üstadın talebelerine casus ve propagandacılar uğramıyor mu? "Yanlış muhbirler ve casusların evhamlarıyla"⁷ "Hem bir denses casus adam, Risale-i Nur şakirtleri aleyhinde çalışıyordu"⁸ da bugün çalışmıyor mu?

Öyle ise, "Her vakit ihtiyat iyidir.

Ben o casusa, Selâhaddin kalktıktan sonra, dedim ki: Risale-i Nur ve ondan tam ders alan biz şakirtleri, değil dünya siyasetlerine, belki bütün dünyaya karşı da Risale-i Nur'u âlet edemeyiz ve şimdiye kadar da etmemişiz. Biz ehl-i dünyanın dünyalarına karışmıyoruz. Bizden zarar tevehhüm etmek divaneliktir... İşte bunun hülâsasını o casusa söyledim. Dedim ki: "Seni gönderenlere böyle söyle. Divaneler de bilirler ki ona ilişmek divaneliktir" dedik. O casus da kalktı gitti.⁹

Acaba, bize gelen "hafiye (ajan, casus), propagandacı ve ehl-i dünyanın avcılarına!" ne cevap vermeliyiz; ne cevap veriyoruz?

Yoksa kimimiz tekliflerini havada kapıyor, kimimiz taklalar mı atıyoruz?

Dipnotlar: 1- Bediüzzaman Said Nursî, Mektubat, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 1999, s. 414. 2-Bediüzzaman, Tarihçe-i Hayatı, s. 195. 3- Bediüzzaman, Şuâlar, s. 61. 4- Bediüzzaman, Lem'alar, s. 353. 5- Bediüzzaman, Şuâlar, s. 454. 6- Bediüzzaman, Emirdağ Lâhikası, s. 168. 7- Bediüzzaman, Emirdağ Lâhikası, s. 459. 8- Bediüzzaman, Kastamonu Lâhikası, s. 168. 9- Bediüzzaman, Kastamonu Lâhikası, s. 186-187.